

Behoort bij schrijven no. : 437.558

G E H E I M

DE REACTIE VAN DE CPN-LEDEN - WERKZAAM IN DE HAVEN EN DE TAXI-
BEDRIJVEN TE AMSTERDAM - OP DE PARTIJRESOLUTIES VAN 9 DECEMBER '57.

Na het publiceren van de partijresoluties inzake het roeyement van de geschorste politiek-secretaris van het district Noord-Brabant Adrie VERREIJT en als gevolg daarvan het uittreden uit het partijbestuur van Bertus BRANDSEN en Cor GEUGJES, haastte de partijleiding zich om overal in het land, zowel op districts- als op afdelingsniveau, vergaderingen te beleggen. Er werd op aan gestuurd dat de partijleden zich als één man achter de resoluties zouden stellen en het standpunt van het partijbestuur volledig zouden onderschrijven.

Op de meeste vergaderingen slaagden de partijbestuurders en districtsbestuurders daar wel in, of deed de partij tenminste in het partijdagblad het voorkomen dat nagenoeg ieder CPN-lid het met de partijleiding eens was.

Op een vergadering van CPN-leden werkzaam in de haven en de taxibedrijven te Amsterdam deed zich het in de communistische wereld zeldzame verschijnsel voor, dat men niet accoord ging met een beslissing van de partijleiding. Voor deze groep moest zelfs een tweede vergadering worden belegd. Ook het resultaat daarvan was voor de partijleiding nog geen onverdeeld succes.

De eerste vergadering werd belegd op 17 december j.l.. Jaap KLEIJN, lid dagelijks bestuur van het Amsterdamse CPN-district en speciaal belast met het partijbedrijfswerk ter plaatse, hield de inleiding. Hij trachtte de aanwezige bedrijfsarbeiders voor het standpunt van het partijbestuur te winnen. Het bleek echter dat het merendeel van de discussianten de resoluties niet kon onderschrijven. Zij waren van oordeel dat BRANDSEN en GEUGJES niet alle kansen hadden gehad zich uit te spreken en de aan hun adres gerichte beschuldigingen te weerleggen. KLEIJN slaagde er dan ook niet in een motie aangenomen te krijgen, waarin de resolutie van het partijbestuur goedgekeurd werd en de vergadering zijn misprijzen uitsprak over de onjuiste handelwijze van GEUGJES en BRANDSEN. De aanwezigen waren over deze motie nogal verontwaardigd. Zes hunner verlieten zelfs de vergadering, om daarmee tot uitdrukking te brengen dat zij zich

G E H E I M

met deze gang van zaken niet konden verenigen.

Na ruggespraak van Jaap KLEIJN met het Amsterdamse districtsbestuur over deze onbevredigende gang van zaken, vond op 29 december een vervolgvergadering plaats. De partij had hiervoor zwaarder geschut in het veld gebracht, in de persoon van Wim van het SCHIP, politiek secretaris van het Amsterdamse district en lid van het CPN-partijbestuur. Deze bracht naar voren dat onder de leden van deze groep de foutieve mening had postgevat dat het hier zou gaan om een persoonlijke ruzie tussen Paul de GROOT en Bertus BRANDSEN. Volgens hem was het echter geheel een zakelijke affaire, waarin sentimentsoverwegingen geen rol mochten spelen.

Ook nu weer waren de discussianten op de hand van BRANDSEN. Zij drongen aan op de intrekking van de resoluties.

In zijn beantwoording van de discussie was Van het SCHIP erg kort. Hij wenste niet in te gaan op de mening van sommige aanwezige partijgenoten, wier houding, volgens hem, absoluut fout was. Over het recht tot het zich terugtrekken uit bepaalde functies, merkte Van het SCHIP op dat de CPN-leden die op dit standpunt stonden, zich beriepen op een Chinese brochure, die alleen op Chinese toestanden en niet op deze Nederlandse kwestie toegepast kon worden. Deze vergadering vertoonde hierna hetzelfde beeld als de vorige: sommige aanwezigen trokken hun jassen aan om weg te gaan. Om te voorkomen dat de vergadering ook ditmaal geen besluit zou nemen, bracht v.h. SCHIP toen onmiddellijk een motie in stemming. Hierin werd het gedrag van BRANDSEN en GEUGJES afgekeurd en stelden de aanwezigen zich volledig achter het partijbestuur.

Deze motie werd echter tot ontsteltenis van Van het SCHIP verworpen met 8 tegen 3 stemmen. Kennelijk in de war gebracht door de gang van zaken liet hij daarop het initiatief aan de vergadering over. Jan van der WARDT, een aanhanger van BRANDSEN, maakte hiervan gebruik en diende het voorstel in om zowel het uittreden van BRANDSEN en GEUGJES uit het partijbestuur, als de toon van de partijresoluties te veroordelen. Na stemming bleek deze motie met 8 tegen 3 stemmen aangenomen te zijn. Ook hierover was Van het SCHIP, zoals begrijpelijk, niet bijzonder gesticht. Hij verklaarde een en ander aan het partijbestuur te moeten voorleggen.

G E H E I M

Het partijdagblad van 31-12-1957 deed bovenstaande aangelegenheid af met een bericht onder de kop "Achter het partijbestuur" waarin ook het resultaat van vergaderingen van andere CPN-afdelingen werd gepubliceerd. Vermeld werd:

- 1e dat een groep havenarbeiders te Amsterdam het uittreden van BRANDSEN en GEUGJES uit het partijbestuur als in strijd met het Democratisch Centralisme, met 8 tegen 3 stemmen had afgekeurd,
- 2e dat met 7 tegen 4 stemmen besloten was voorbehoud te maken tegen de resoluties van het partijbestuur.

Het communistische dagblad maakte in zijn publicatie dus geen melding van de door Wim van het SCHIP ingediende en door de vergadering verworpen motie. Men deed het voorkomen of het door Jan van der WARDT ingediende voorstel uit 2 afzonderlijke moties had bestaan. Ongetwijfeld had de partijleiding hiermee voor, deze haar onwelgevallige gang van zaken toch nog zo veel mogelijk te haren gunste voor te stellen.

februari 1958